

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.11.2013 r.
SWD(2013) 473 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

towarzyszący dokumentowi

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady

zmieniającej dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich

{COM(2013) 814 final}

{SWD(2013) 474 final}

{SWD(2013) 475 final}

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

towarzyszący dokumentowi

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady

zmieniającej dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich

1. ZAGADNIENIA PROCEDURALNE I KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

Kontekst w UE

Rozbieżności dotyczące kredytów hybrydowych

W ramach prac nad niepożądanymi skutkami rozbieżności Grupa ds. Kodeksu postępowania przeanalizowała hybrydową formę instrumentów dłużnych między spółkami zależnymi, nazywaną pożyczką z udziałem w zyskach. Konstrukcja ta przysparza problemów, ponieważ płatności w ramach transgranicznych pożyczek z udziałem w zyskach mogą być traktowane jako koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie będącym źródłem płatności oraz jako zwolniony z opodatkowania zysk podzielony (dywidenda) w państwie członkowskim będącym odbiorcą płatności, powodując sytuację podwójnego nieopodatkowania.

W maju 2010 r. Grupa ds. Kodeksu Postępowania osiągnęła porozumienie co do tego, że - w celu uniknięcia podwójnego nieopodatkowania - państwo członkowskie będące odbiorcą płatności powinno dostosować się do kwalifikacji podatkowej (jako instrumentu dłużnego lub kapitałowego) płatności w ramach pożyczek hybrydowych przyjętej przez państwo członkowskie będące źródłem płatności (doc. 10033/10 FISC 47).

W październiku 2011 r. w wyniku analizy przeprowadzonej przez Komisję okazało się jednak, że takie rozwiązanie jest niezgodne z dyrektywą o spółkach dominujących i zależnych¹. Można było temu zaradzić na dwa sposoby: (i) znaleźć inne rozwiązanie w ramach Grupy ds. Kodeksu Postępowania; (ii) zmienić dyrektywę o spółkach dominujących i zależnych. Na spotkaniu ekspertów z państw członkowskich w ramach grupy roboczej powołanej przez Komisję uznano, że dla państw członkowskich najlepszym rozwiązaniem będzie zmiana dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych.

W przyjętym przez Komisję w dniu 6 grudnia 2012 r. planie działania zakładającym poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania (COM(2012) 722) zmiana ta figurowała jako jedno z działań, które mają zostać podjęte w niedalekiej przyszłości (w 2013 r.) W ramach dalszych kroków związanych z planem działania Komisja przeprowadziła w kwietniu 2013 r. dwa spotkania konsultacyjne dla ekspertów z państw członkowskich oraz zainteresowanych stron z sektora prywatnego,

¹ Dyrektywa Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmieniona dyrektywą Rady 2013/13/UE dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie podatków w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji.

środowisk akademickich, organizacji biznesowych oraz stowarzyszeń podatkowych, na których omawiano dwa warianty polityki.

W ramach wariantu A1 zysk podzielony podlegający odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności byłoby wyłączone spod dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych. W ramach wariantu A2 korzystanie ze zwolnień podatkowych przewidzianych dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych nie byłoby możliwe w stosunku do płatności zysku podzielonego podlegających odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności.

Osiem z osiemnastu państw członkowskich, które zgłosiły uwagi, wyraźnie poparło wariant A2. Jedno państwo członkowskie zgodziło się na zmianę dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych dla celów przejrzystości, z pewną preferencją w stronę tego wariantu. Cztery państwa członkowskie stwierdziły, że są w stanie poprzeć zmianę dla celów przejrzystości, mimo że nie uznają, że zmiany te są konieczne. Jedno państwo członkowskie opowiedziało się za wariantem A1. Inne państwo członkowskie poparło oba warianty i wezwało do szybkiego wprowadzenia zmian. Cztery państwa członkowskie nie wzięły udziału.

Opinie wyrażone na spotkaniu z zainteresowanymi stronami były inne. Mimo że podczas konsultacji publicznych w 2012 r. zgodzono się co do tego, że występowanie różnic jest niepożądane, niektórzy przedstawiciele środowisk biznesowych nie uznali zjawiska podwójnego nieopodatkowania za jednoznacznie negatywne. W szczególności popularnością nie cieszył się wariant A2, który uznano za ograniczający prawa podatników oraz państw członkowskich. Uznano, że dopuszczenie do istnienia sytuacji podwójnego nieopodatkowania jest świadomym wyborem niektórych państw członkowskich. Pozostali przedstawiciele środowisk biznesowych poparli wariant A1. Organizacje pozarządowe i przedstawiciele środowisk akademickich zasadniczo popierali wariant A2.

W dniu 21 maja 2013 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję², w której zaapelował do państw członkowskich o przyjęcie planu działania Komisji i pełnego wdrożenia zalecenia w sprawie agresywnego planowania podatkowego. Parlament Europejski również wezwał Komisję do zajęcia się problemem rozbieżności systemów podatkowych, a także do przedstawienia wniosku w sprawie zmian dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych z naciskiem na zmianę przepisów o zapobieganiu nadużyciom i wyeliminowanie zjawiska podwójnego nieopodatkowania w UE.

W konkluzjach z dnia 22 maja 2013 r. Rada Europejska wezwała do poczynienia szybkich postępów w niektórych kwestiach podatkowych, a w szczególności ogłosiła, że Komisja zamierza przedstawić przed końcem roku wniosek dotyczący zmiany dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych³.

Klauzula zapobiegająca nadużyciom

Wspomniany plan działania zobowiązuje Komisję również do dokonania przeglądu przepisów zwalczających nadużycia zawartych w dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych, dyrektywie w sprawie odsetek i należności licencyjnych oraz dyrektywie w sprawie połączeń przedsiębiorstw w dążeniu do realizacji zasad, o których mowa w zaleceniu o agresywnym planowaniu podatkowym.

W zaleceniu zaproponowano, aby państwa członkowskie przyjęły ogólną klauzulę zapobiegającą nadużyciom, aby w ten sposób przeciwdziałać praktyce agresywnego planowania podatkowego, które nie jest objęte obecnie obowiązującymi szczegółowymi

² Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi (2013/2060(INI)).

³ EUCO 75/1/13 REV 1.

przepisami dotyczącymi uchylania się od opodatkowania. Zalecenie nie ma jednak zastosowania do dyrektyw w sprawie podatku od osób prawnych, więc zasady w nim zawarte nie mogą stać się wiążące bez podjęcia działań legislacyjnych w tym celu.

Wniosek dotyczący ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom zgodny jest z art. 13 wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie wdrożenia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych⁴.

Konsultacje z państwami członkowskim i zainteresowanymi stronami przeprowadzono w kwietniu 2013 r.

W konsultacjach uwagi zgłosiło pięć państw członkowskich, a cztery z nich uznały, że ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom nie należy włączać do dyrektyw. Państwa te opowiedziały się za przyjęciem własnej ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom. Dwa państwa uznały, że należy poprawić treść ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom.

Jedno państwo członkowskie opowiedziało się za zmianą wszystkich trzech dyrektyw, niezależnie od tego, że wymagałoby to pracy przy sporządzeniu ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom. W uwagach pisemnych państwo to poparło zmianę dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych mającą na celu włączenie do niego obowiązkowej klauzuli zapobiegającej nadużyciom.

Zainteresowane strony nie zgadzały się co do tego, czy należy zmienić dyrektywy poprzez włączenie ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom, czy nie, ale przedstawiciele przedsiębiorstw byli zasadniczo za rozwiązaniem polegającym na przyjęciu przez państwa członkowskie własnych przepisów zapobiegających nadużyciom. Organizacje pozarządowe oraz jeden przedstawiciel środowisk biznesowych wydawał się przychylny włączeniu ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom do dyrektyw.

Sytuacja na świecie

Problem erozji podstawy opodatkowania należy do najważniejszych kwestii politycznych w wielu krajach UE oraz poza nią. Był on omawiany na ostatnich spotkaniach grupy G20 oraz G8⁵, a także na forum OECD, która prowadzi obecnie prace nad kwestiami związanymi z erozją podstawy opodatkowania i przenoszeniem zysków⁶.

W marcu 2012 r. OECD opublikował sprawozdanie zatytułowane „Hybrid Mismatch Arrangements: Tax Policy and Compliance Issues”, w którym zawarto zalecenie, aby państwa rozważyły wprowadzenie lub uaktualnienie przepisów w celu uniemożliwienia czerpania korzyści z niektórych różnic w ustaleniach hybrydowych. Różnice w ustaleniach hybrydowych oraz arbitrażowych są również głównym elementem działań dotyczących erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków⁷.

Komisja uznaje znaczenie rozwiązań podejmowanych na szczeblu światowym, ale na poziomie UE również musimy zająć się problemem różnic i nadużyć w kontekście obowiązujących przepisów UE oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Komisja jest zdania, że zmiana dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych może znacząco przyczynić się do wysiłków OECD w zakresie erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia

⁴ COM(2013)71 final, 14 lutego 2013.

⁵ Deklaracje końcowe spotkania liderów grupy G20 w dniach 18-19 czerwca 2012 r.; Komunikat ministrów finansów i szefów banków centralnych grupy G20 w dniach 5-6 listopada 2012 r., 15-16 lutego 2013 r. oraz 18-19 kwietnia 2013 r.; Wspólne oświadczenie ministrów finansów Zjednoczonego Królestwa oraz Niemiec na marginesie spotkania grupy G20 w listopadzie 2012; Komunikat ze szczytu liderów grupy G8 w dniach 17-18 czerwca 2013 r.

⁶ OECD, Addressing Base Erosion and Profit Shifting [Rozwiązanie kwestii erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków], 2013.

⁷ OECD, Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting, 2013.

zysków, ponieważ byłaby dobrym przykładem inicjatywy na rzecz zwalczania erozji podstawy opodatkowania.

2. DEFINICJA PROBLEMU

Opis problemu

Rozbieżności dotyczące kredytów hybrydowych

Hybrydowe uzgodnienia kredytowe to instrumenty finansowe, które mają cechy zarówno instrumentów dłużnych, jak i kapitałowych. Państwa członkowskie różnie kwalifikują kredyty hybrydowe pod względem opodatkowania (jako instrumenty dłużne lub kapitałowe), co powoduje, że płatności w ramach transgranicznego kredytu hybrydowego mogą w jednym państwie członkowskim (państwie członkowskim płatnika) być uznawane za koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania, a w innym państwie członkowskim (państwie członkowskim odbiorcy) - za zwolnione z opodatkowania zyski podzielone, niezamierzenie prowadząc do podwójnego nieopodatkowania.

Klauzula zapobiegająca nadużyciom

Art. 1 ust. 2 dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych umożliwia państwom członkowskim przyjmowanie własnych przepisów zapobiegających nadużyciom. Przepisy te jednak znacznie się różnią, ponieważ zostały przez państwa członkowskie dostosowane do kontekstu krajowego oraz do cech własnego systemu podatkowego, co doprowadziło do sytuacji braku przejrzystości względem podatników oraz administracji podatkowych. Obecna sytuacja może prowadzić do nadużywania przepisów dyrektywy, w przypadku państw, w których przepisy zapobiegające nadużyciom są mniej zaostrzone lub nie obowiązują wcale.

Negatywne skutki

Państwa członkowskie odczuwają negatywne skutki w związku ze zmniejszeniem dochodów podatkowych. Przedsiębiorstwa odczuwają negatywne skutki, ponieważ duże spółki, które prowadzą działalność transgraniczną i które są zdolne opłacać tworzenie wyrafinowanych struktur podatkowych, odnoszą korzyści konkurencyjne względem małych i średnich przedsiębiorstw oraz dużych przedsiębiorstw nie prowadzących agresywnego planowania podatkowego. Obywatele odczuwają negatywne skutki w związku z niższym budżetem na usługi publiczne i ubezpieczenia społeczne. W związku z tym, że niektórzy podatnicy mogą wykorzystywać luki w systemie, spada zaufanie publiczne do systemu podatkowego.

Zasada pomocniczości i proporcjonalności

Inicjatywa ma celu rozwiązanie problemu hybrydowych instrumentów finansowych za pomocą dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych oraz wprowadzenie ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom, która będzie chronić funkcjonowanie tej dyrektywy.

Cele te wymagają zmiany dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych. W dziedzinie podatków bezpośrednich właściwą podstawą prawną jest art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), na mocy którego Komisja może przyjmować dyrektywy zmierzające do zbliżania przepisów państw członkowskich, które bezpośrednio wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Cel tej inicjatywy nie może w wystarczający sposób zostać osiągnięty przez poszczególne państwa członkowskie. To właśnie różnice w krajowych przepisach dotyczących opodatkowania hybrydowych instrumentów finansowych umożliwiają podatnikom, w szczególności grupom spółek, tworzenie transgranicznych strategii dotyczących planowania podatkowego, które prowadzą do naruszenia przepływów kapitału i konkurencji na rynku

wewnętrzny. W związku z tym proponowane zmiany są zgodne z zasadą pomocniczości. Proponowane zmiany są również zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykraczają poza kwestie niezbędne do rozwiązania omawianych problemów, a zatem do osiągnięcia celów traktatowych, w szczególności właściwego i skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

3. CELE

Rozbieżności dotyczące kredytów hybrydowych

W zamierzeniu wszystkie spółki mają być opodatkowane w oparciu o dochód wypracowany w danym państwie członkowskim UE. Żadna spółka nie może uniknąć opodatkowania dzięki lukom w przepisach dotyczących instrumentów hybrydowych w sytuacjach transgranicznych. Celem inicjatywy jest skuteczne przeciwdziałanie podwójnemu nieopodatkowaniu w tym kontekście. Stosowanie dyrektywy o spółkach dominujących i spółkach zależnych nie powinno nieodwracalnie uniemożliwiać takich działań.

Klauzula zapobiegająca nadużyciom

Inicjatywa ma na celu zapewnienie pewności i przejrzystości względem podatników i administracji podatkowej oraz zapewnienie, aby spółki nie czerpały nienależnych korzyści z przepisów dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych.

4. WARIANTY POLITYKI

Rozbieżności dotyczące kredytów hybrydowych

Rozważane są następujące warianty:

Wariant A0: Brak działania (Wariant podstawowy)

Wariant A1: Płatności zysków podzielonych, które podlegają odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności byłyby wyłączone ze stosowania dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych.

Wariant A2: W dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych nie powinno przyznawać się zwolnień podatkowych względem zysków podzielonych, które stanowią koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności. Podobnie państwo członkowskie spółki otrzymującej płatności (spółki dominującej lub zakładu spółki dominującej) powinno opodatkowywać część płatności zysku podzielonego, która podlega odliczeniu w państwie członkowskim płacącej spółki zależnej.

Klauzula zapobiegająca nadużyciom

Dla celów przejrzystości i pewności prawa rozważane są poniższe sposoby poprawienia klauzuli zapobiegającej nadużyciom w dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych.

Wariant B0: Brak działania (Wariant podstawowy)

Wariant B1: Uaktualnienie obecnych przepisów zapobiegających nadużyciom zawartych w dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych w świetle Zalecenia o agresywnym planowaniu podatkowym z grudnia 2012 r., w którym zawarto propozycję wspólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom. Dyrektywa zostałaby zmieniona poprzez włączenie zaproponowanej wspólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom. W ramach tego wariantu państwa członkowskie

miałyby możliwość wyboru, czy przyjąć klauzulę zapobiegającą nadużyciom, czy nie.

Wariant B2: Wariant odpowiadający wariantowi B1, z tą różnicą, że państwa członkowskie zostałyby zobowiązane do przyjęcia wspólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom.

5. ANALIZA SKUTKÓW

Rozbieżności dotyczące hybrydowych instrumentów finansowych

Poniższa tabela przedstawia w skrócie ocenę skutków (wg skali od --- do +++)

Oczekiwane skutki			
	Wariant A0: Brak działań	Wariant A1: wyłączenie płatności kredytów hybrydowych dyrektywy spółkach dominujących zależnych*	Wariant A2: de wyłączenie płatności kredytów hybrydowych ze zwolnień podatkowych przewidzianych w dyrektywy spółkach dominujących zależnych i
Skuteczność w osiągnięciu celów polityki	=	+	+++
Cztery swobody	=	=	=
Skutki gospodarcze	=	+	+++
Skutki społeczne	=	+	++
Wpływ na podatników / administracje podatkowe	=	+	+++
Wpływ na budżet UE	=	=	=
Wpływ na inne podmioty	=	=	=

* oczekiwane skutki byłyby takie same, jak w wariantcie A2, jeśli wszystkie państwa członkowskie miałyby wdrożyć zalecenia Grupy ds. Kodeksu Postępowania

Klauzula zapobiegająca nadużyciom

Poniższa tabela przedstawia w skrócie ocenę skutków (wg skali od --- do +++)

Oczekiwane skutki

	Wariant B0: Brak działań	Wariant B1: opcjonalna klauzula zapobiegająca nadużyciom w dyrektywie o spółkach dominujących i spółkach zależnych*	Wariant B2: obowiązkowa klauzula zapobiegająca nadużyciom w dyrektywie o spółkach dominujących i spółkach zależnych*
Skuteczność w osiągnięciu celów polityki	=	+	+++
Cztery swobody	=	+	+
Skutki gospodarcze	=	=	+
Skutki społeczne	=	=	=
Wpływ na podatników / administracje podatkowe	=	+	+
Wpływ na budżet UE	=	=	=
Wpływ na inne podmioty	=	=	=

* oczekiwane skutki byłyby takie same, jak w wariantcie B2, jeśli wszystkie państwa członkowskie miałyby wdrożyć zalecenia Grupy ds. Kodeksu Postępowania

6. PORÓWNANIE WARIANTÓW

Rozbieżności dotyczące hybrydowych instrumentów finansowych

Wariant A0 nie rozwiązałby problemu podwójnego nieopodatkowania ani nie stworzyłby państwom członkowskim możliwości wdrożenia do prawa krajowego osiągniętego w ramach Grupy ds. Kodeksu Postępowania porozumienia na poziomie politycznym. W tym scenariuszu nadal istniałyby luki prawne.

Wariant A1 byłby zgodny z rozwiązaniem przyjętym w dyrektywie w sprawie odsetek i należności licencyjnych, ale nie rozwiązywałby problemu ewentualnego podwójnego nieopodatkowania spowodowanego przez hybrydowe płatności, a więc każde państwo członkowskie musiałoby samodzielnie dostosować krajowe przepisy do zaleceń przyjętych przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania.

Wariant A2 byłby skuteczniejszy niż wariant A1 jeśli chodzi o zapobieganie finansowym ustaleniom hybrydowym i zagwarantowałby spójne traktowanie w całej UE.⁸

⁸ Rada rozpatruje obecnie wniosek w sprawie dostosowania progu udziału, o którym mowa w dyrektywie w sprawie odsetek i należności licencyjnych do 10%, o których mowa w dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych. Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu

Wariant A2 pomógłby osiągnąć podstawowy cel dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych, jakim jest zapewnienie równych warunków grupom spółek dominujących i ich spółek zależnych w różnych państwach członkowskich oraz grupom spółek dominujących i spółek zależnych w tym samym państwie członkowskim. Wzrost inwestycji międzynarodowych otworzył przed międzynarodowymi grupami spółek możliwość korzystania z hybrydowych instrumentów finansowych w celu czerpania korzyści z różnic w krajowych systemach podatkowych. Sytuacja ta prowadzi w UE do zakłócenia konkurencji między międzynarodowymi a krajowymi grupami spółek, co jest sprzeczne z celem dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych

Ponadto wariant A2 byłby zgodny z zaleceniami OECD oraz obecną polityką krajów UE oraz krajów poza UE w stosunku do erozji podstawy opodatkowania oraz agresywnego planowania podatkowego.

Preferowany jest zatem wariant A2.

Klauzula zapobiegająca nadużyciom

Wariant B0 nie zagwarantowałby przejrzystości i pewności względem przepisów zapobiegających nadużyciom. Nie chroniłby on przed nadużywaniem dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych.

Wariant B1 zapewniłby jednoznaczność przepisów, ponieważ zostałyby one dostosowane do orzecznictwa TSUE dotyczącego nadużywania praw, ale nie zapobiegałby nadużywaniu dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych.

Wariant B2 to jedyny wariant, który chroniłby przed nadużywaniem dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych. Wariant ten byłby skuteczniejszym wariantem niż B1 z punktu widzenia osiągnięcia wspólnych standardów dla przepisów zapobiegających nadużyciom mającym chronić przed nadużywaniem dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych. Wspólna dla wszystkich państw członkowskich ogólna klauzula zapobiegająca nadużyciom zapewniłaby przejrzystość i pewność wszystkim podatnikom i administracjom podatkowym. Dzięki wariantowi B2 unikniemy sytuacji, w której klauzule przyjęte i wrózone osobno przez państwa członkowskie byłyby niezgodne z przepisami UE.

Preferowany jest zatem wariant B2

7. MONITOROWANIE I OCENA

Zgodnie ze stosowaną praktyką Komisja monitoruje wdrożenie przepisów przez państwa członkowskie. Zmiany w przepisach przewidziane w proponowanej inicjatywie są tak jasne, że nie ma potrzeby przeprowadzania oceny pod względem realizacji celów inicjatywy. Wystarczy monitorować, czy państwa członkowskie rzeczywiście wdrażają przepisy do prawa krajowego.